

עת"א 10012/11/14 - היועץ המשפטי לממשלה נגד ועדת השחרורים, חנניה לוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 10012-11-14 היועץ המשפטי לממשלה נ' ועדת השחרורים ואח'
09 נובמבר 2014

לפני:
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט אהרון מקובר כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותר
נגד
המשיבים
היועץ המשפטי לממשלה
1. ועדת השחרורים 2. חנניה לוי

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד ליאת פלג
המשיב 2 ובא כוחו עו"ד רן תגר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב מרצה עונש מאסר שישי בגין 7 מקרים של גניבת מכשירי טלפון ניידים נושא תיק פלילי 3138-05-13 ותיק פלילי 17385-05-12 (בימ"ש השלום בקרית שמונה) וביום 30.10.14 החליטה המשיבה 1 (להלן: "הועדה") לשחרר אותו על תנאי בתנאים שנקבעו בסיפא החלטתה לרבות עמידה בתנאי התוכנית הטיפולית של מרכז "התחלה חדשה" שצורפה לעתירה והצגה בפנינו ותשלום הקנס והפיצוי שנפסקו לחובתו בגזה"ד, אשר שולמו.

העותר טוען בכתב העתירה כי שגתה הועדה כאשר לא לקחה בחשבון במניין שיקוליה את העובדה שהמשיב לא קיבל טיפול בין כותלי הכלא ולא פנה לרש"א על מנת שתכין תוכנית טיפולית עבורו לאחר שחרורו, אלא פנה לתוכנית טיפולית

פרטית שאין בה כדי לאיין את מסוכנותו לרכוש הציבור.

כמו כן הפנה העותר להרשעותיו הקודמות של המשיב בגין עבירות רכוש, מין ואלימות ולכך שמשלושה מאסרים קודמים שוחרר המשיב על תנאי וחזר לבצע עבירות ולשאת עונשי מאסר.

ב"כ המשיב תומך בהחלטת הועדה נושא העתירה וטוען, כי תפקודו של המשיב במהלך מאסרו היה חיובי, הוא יצא לחופשה ולא פנה לרש"א מאחר ויתרת מאסרו היא קצרה והוא סבר, כפי שהדבר קיים לגבי אסירים אחרים, שבשל יתרת מאסר זו לא תכין עבורו רש"א תוכנית טיפולית לאחר שחרורו.

עיון בהחלטת הועדה נושא העתירה מעלה כי נחה דעתה שהתנהגות המשיב בכלא היתה תקינה ומשכך הוא ראוי לשחרור. הועדה אמנם לא התעלמה מדוחותה גורמים הטיפוליים שהוצגו בפניה ובפנינו, לפיהם המשיב ממוקד בהשרדותו היומיומית ולא פנוי לקבל סיוע טיפולי או לערוך שינוי שממעותי בחייו.

לאמור בסעיף 8 בהחלטת הועדה יש להוסיף את הדברים הנוספים שכתבו גורמי הטיפול בחוות דעתם ולפיהם, המשיב אינו מודה בסעיפי כתב האישום ומוסר שלא הוא זה שגנב את הפלאפונים אלא קיבל אותם.

יש בהתייחסות זו של המשיב לעבירות נושא מאסרו, שבביצוען הודה בפני ביהמ"ש שגזר את דינו, כדי להוסיף על נימוקי העתירה לפיהם המשיב לא נטל אחריות מלאה על מעשיו ומשכך גם לא הביע נזקקות טיפולית על מנת למנוע פגיעה צפויה ברכוש הציבור בעתיד, כפי שפגע ברכושו בעבר במקרים נושא גזה"ד ובעבירות נגד הרכוש שביצע בעבר.

חוק שחרור על תנאי והפסיקה על פיו קובעים כי דרך המלך בכל הקשור להכנת תוכנית שיקומית לצורך שחרור מוקדם היא פנייה לרש"א.

המשיב לא הלך בדרך המלך ואין בעובדה שסבר כי רש"א לא תכין עבורו תוכנית בשל תקופת מאסר קצרה כדי להצדיק את העדר הפנייה. חזקה על המשיב שידע שרש"א לא תכין תוכנית שיקומית עבורו מאחר ולא השתתף בכל הליך טיפולי במהלך מאסרו ולאור עמדתו כלפי העבירות נושא מאסרו גם לא הביע נזקקות להשתתף בהליך כזה.

אף אנו, כמו הועדה, איננו מתעלמים מתפקודו החיובי של האסיר במהלך מאסרו, מיציאתו לחופשה אחת במהלך מאסרו ומתשלום הפיצוי והקנס, אך אין באלה כדי להפחית את מסוכנותו של המשיב לרכוש הציבור אם ישוחרר על תנאי, ולו בתנאי התוכנית הטיפולית של מרכז "התחלה חדשה".

לאור כל האמור לעיל, החלטת הועדה נושא העתירה סוטה ממתחם הסבירות ומבלי שאנו מתעלמים מההלכה הפסוקה לפיה ערכאה שיפוטית לא תתערב בהחלטת ועדת שחרורים אלא אם היא סוטה ממתחם הסבירות, אנו מקבלים את העתירה ומבטלים את החלטת הועדה מיום 30/10/14 לשחרר את המשיב על תנאי.

ניתן והודע היום ט"ז חשוון

תשע"ה, 09/11/2014

במעמד ב"כ הצדדים

והמשיב 2.

אברהם טל, נשיא

אב"ד

אהרון מקובר,

שופט

ד"ר שמואל בורנשטיין,

שופט

עמוד 2

